

บทที่ 2

วัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์

- 1) ศึกษาการทำกากตะกรันจากเหตุผลของเหล็อกให้เป็นก้อนด้วยวัสดุปะสามารถนิดต่างๆ ได้แก่ ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ ปูนซีเมนต์ผสมปูนขาว ปูนซีเมนต์ผสมไขเตียมชิลิเกต ปูนซีเมนต์ผสมปูนขาวผสมไขเตียมชิลิเกต และปูนขาว
- 2) น้ำยาบัวและสัดส่วนผสมที่เหมาะสมที่สุดของวัสดุปะสามารถ ในการทำให้กากตะกรันจากเหตุผลของเหล็อกเป็นก้อน โดยพิจารณาจากกำลังรับแรงอัด และปริมาณโลหะหนักในน้ำสกัด
- 3) ทดสอบหาประสิทธิภาพในการลดการกรุขรุยโดยการทดสอบการกรุขรุยของโลหะหนักของกากตะกรันจากเหตุผลของเหล็อก ภายหลังการผ่านการทำให้เป็นก้อนแล้ว โดยการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนน้ำท่อวัสดุปะสามารถ
- 4) จากร่องการศึกษาฯ ได้รับน้ำดื่มและสัดส่วนที่เหมาะสมที่สุดของวัสดุปะสามารถแล้ว จะทำการประมาณตัวใช้จ่ายในการทำจัดการทำกากตะกรันจากเหตุผลของเหล็อกเป็นก้อนเพื่อนำไปยังผู้ติดภารณ์

2.2 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะให้กากตะกรันจากเหตุผลของเหล็อก โดยวิธีการนำเศษเหล็กมานำลงในเหตุผลไฟฟ้า เพื่อผลิตเหล็กเส้น โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

- 1) วัสดุปะสามารถที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ ปูนซีเมนต์ผสมปูนขาว ปูนซีเมนต์ผสมไขเตียมชิลิเกต และปูนซีเมนต์ผสมปูนขาวผสมปูนขาวผสมไขเตียมชิลิเกต
- 2) การหาขนาดและสัดส่วนที่เหมาะสมที่สุดของวัสดุปะสามารถ พิจารณาจากกำลังรับแรงอัด และปริมาณโลหะหนักในน้ำสกัด
- 3) โลหะหนักที่พิจารณา ได้แก่ ชาเรนนิก แอดเมียร์ โกรเบีย บรอก ตัวก้าว เหล็ก
- 4) ศึกษาสมบัติของกากตะกรันที่ผ่านการทำให้เป็นก้อน โดยทดสอบนาความเข้มข้นของโลหะหนักในน้ำขรุขรุย ที่จ่วงระยะเวลาต่างๆ เมื่อเวลา 28 วัน
- 5) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำเสื่อมร่องหะหนัก มีดังนี้
 - 5.1) ชนิดของวัสดุปะสามารถ
 - 5.2) อัตราส่วนวัสดุปะสามารถต่อการทำกากตะกรัน
 - 5.3) ระยะทางปั๊ม
 - 5.4) อัตราส่วนผสมของน้ำต่อวัสดุปะสามารถ